Det, vi har til fælles her i dag - hvad er det? Jo, det er Venstre, men hvad er Venstre? Det viser sig jo - ikke mindst her under den sidste valgkamp og ved selve valgresultatet, at mange - måske de fleste - kun har en vag fornemmelse af, hvad Venstre er og står for. Er det ikke noget med bønderne, spørger mange. Jo da - det er noget med bønderne - og med fiskerne og med lønmodtagerne og med børnene og med pensionisterne og med mænd og med kvinder. - Det er noget med mennesker, det er noget for mennesker. Det er noget for den enkelte. Venstre er ikke for afgrænsede grupper, for Venstre er livsholdning, ønsker, visioner, mod og vilje.

Vi er liberale, fordi vi hylder forskelligheden, forandringen og ønsker at tilpasse systemer og samfund til den enkelte. Vi er ikke til for systemerne - men systemerne er til for os. Til det liberale hører også glæden ved ansvaret og ansvaret for andre, glæden ved friheden, udfordringen, glæden ved at prøve kræfter. Vi er ikke bange for fremtiden.

Vi vil have retten til at vælge selv, vi vil have retten til at vælge forkert. Vi har ret og pligt til at hjælpe hinanden, men vi har ikke ret til at tage valgmuligheden fra andre - selv for at hjælpe.

Vi skal sikres en fælles platform i livet, men vi skal have lov at vælge vort eget livsforløb, vi skal have lov til at dyrke egne talenter. Vi er forskellige, og vi skal have lov til at være forskellige. Lad os dyrke mangfoldigheden og lad livet blomstre. Lad os derfor som parti og som liberale kæmpe for den enkeltes ret.

Mange tror, at organisationernes magt nødvendigvis må blive større og større. Men vi ser nu en modsat tendens - at de store centraliserede organisationer mister medlemmer og taber indflydelse. Mennesker ønsker frihed. Ikke at blive regeret med. Vi fik friheden med systemskiftet 1901. Lad os ikke begrænse den i store systemer, centralisering, fremmedgørelse.

Andre partier hylder gruppen højere. Det er nødvendigt med fællesskab, men vi vil gerne være forskellige i fællesskabet.

Hvad betyder nu alt dette for den offentlige sektor i

almindelighed og for kommunerne?

Vi er ikke bundet. Vi kan vælge, både hvordan vor tilværelse, og den del af den, vi i dag kalder den offentlige sektor, skal indrettes.

Der tales meget om de svage i samfundet. Man glemmer, at det er den politik, der blev ført tidligere, der har gjort mange svage og afhængige, også alle de, som ellers

selv kunne bruge deres kræfter. Hele kultur- og socialpolitikken bar præg af, at mennesker ikke selv kunne, eller havde kræfter, men skulle hjælpes, styres og vejledes. Resultatet blev dyrt, bureaukratisk og statisk.

Og samtidig var det den sikre vej til at skabe modsætninger mellem mennesker.

Vi vil bryde denne udvikling og sikre, at det offentlige, herunder kommunerne ikke er eller opfattes som en modspiller. Vi skal føle og vide, at kommunen er en medspiller, der er til for os, for at gøre vort liv bedre.

Sådan er det ikke altid i dag, og opfattelsen af, at det offentlige som system er en modstander, får vi kun fjernet ved en målbevidst omstilling inden for stat og kommune.

Nøgleordene er decentralisering og øget kommunalt selvstyre. Kommunerne skal have den optimale mulighed for at vælge, så de kan løse opgaverne på den måde, man selv synes er den rigtige blandt borgerne i den enkelte kommune.

Og for mig er det helt afgørende, at vi respekterer den forskel, som naturligvis må præge kommunestyret. Vi må lære at respektere, at det enkelte byråd bedre end andre kan løse opgaverne i overensstemmelse med den lokale befolknings ønsker.

Men decentraliseringen skal ikke standse ved borgmesterens eller kommunaldirektørens skrivebord. Decentralisering skal vare konsekvent og ud til de yderste led. Det er ikke bare regering og Folketing, der må have tillid til kommunerne. Den enkelte borgmester og det enkelte byråd må lige så vel have tillid til, at lokale grupper og institutioner har noget værdifuldt at tilføre kommunestyret. Brugerne - det vil sige skoler, institutioner og foreninger - bør have den størst mulige indflydelse på egne forhold og også et økonomisk ansvar. Ansvar og kompetence må følges ad.

I det offentlige er vi vannet til at mene, at effektivitet opnås ved planlægning og samordning. Derimod opfattes overlapning mellem forskellige arbejdsområder, konkurrence mellem forskellige enheder som rent ressourcespild.

Men planlægning udvikler sig let til et stift system, der hæmmer ethvert initiativ. Samordning bliver let til ansvarsforflygtigelse og til en undskyldning for ikke at foretage sig noget nyt, før alle, der kan have noget at

indvende, er hørt.

Det er derfor værd at tillade lidt mere overlapning, kald det bare lidt mere roderi, for at frigøre de store kræfter, den enkeltes initiativ og fantasi rummer.

Det er også i det perspektiv, man skal se frikommuneprojektet.

Vi vil give kommunerne mulighed for at styre på nye måder. Derfor har kommunerne fået mulighed for at frigøre sig fra de ofte stramme regler, der er sat for kommunernes virke.

Jeg vil gøre mit til at sikre, at kommunerne får en reel mulighed for uden indblanding at finde deres egen måde at gøre tingene på. Det er mit håb, at også de faglige organisationer vil være med til at løsne de mange bindinger, der i dag eksisterer. De mange spændende forsøg, der allerede er iværksat, giver mig tiltro til, at det nok skal lykkes dem.

Som minister i en liberal regering ønsker jeg at styrke det kommunale selvstyre og sikre, at kommunerne fortsat får de bedste muligheder for selv at bestemme over egne forhold.

Det vil stadig være nødvendigt, at vi har en samlet ramme for den kommunale økonomi. Det er helt nødvendigt, hvis regeringens genopretningspolitik skal lykkes. Jeg er sikker på, at de fleste kommunalpolitikere godt ved, at det i virkeligheden er lige så meget i kommunernes egne interesser, at vi sikrer, at de kommunale udgifter ikke stiger voldsomt.

For vi har jo det fælles mål: at få bragt landets økonomi på ret kurs. Derfor ønsker jeg også enighed mellem regeringen og kommunerne om de økonomiske rammer for kommunernes økonomiske virksomhed, sådan at kommunerne får mulighed for - indenfor de rammer - at skabe et ægte, levende kommunalt selvstyre med størst mulig uddelegering til brugere og brugergrupper. At vi sikrer, at det er menneskene og deres ønsker, vi støtter, i stedet for støtte til systemer og systemernes ønsker.

Det er værd at slå fast, at systemerne er til for mennesker og ikke omvendt.

Derfor er vor opgave i Venstre altid at varetage den enkeltes interesser overfor systemet, at sikre den enkelte de bedste valgmuligheder og livsmuligheder.

Denne holdning - det er bare Venstre.